

NAJEZNY (1) ai

najezny, [najazdny].

a *pochlone*, e *jasne*; najazdny z *tekstu nie oznaczającego pochyleń*.

sg f I nąjezną. ◊ [n N nąjazdn(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVI) w. błędnie: najezdny zam. nadzieźny.

Przymiotnik od „najazd”:

[*Wyrażenie: »najazdne wołanie«: Non est clamor adhortantium ad pugnam/ Nye iefth to gloff porużayvczých lże ku bythwie neque vociferacio compellencium ad fugam/ anÿ nayałdne wolanÿe łktorego by mułzaly vczekacz TomZbrudzBrul Ex 32/18].*

a. Zdobyty przez napałci:

W połączeniu szeregowym: niełufłznęgo zątrzymáwáczá z rzeczą włápioną/ naiezną/ opánowaną/ zątrzymáną záchował/ w obronę przyiał [cum re rapta, invasa occupata et detenta] SarnStat 897.

KCh